

شەفاعەت ئە رۆژی دوايیدا

الشفاعة يوم القيامة

< کوردی - کوردی - kurdish >



ئە یاد أحمد حمد

ایاد أحمد حمد



پیداچونەوہی: پشتیوان ساییر عەزیز و ئومید عومەر چرۆستانی

مراجعة: بشتیوان صابر عزیز وأومید عمر علی

شەفاعەت لە رۆژی دوایدا



سوپاس و ستایش بۆ خوای گەوره و میهره‌بان و درود و صلوات و سه‌لام بۆ سه‌ر محمدی کوری عه‌بدوڵا و ئال و به‌یت و یار و یاهور و شوینکه‌وتوانی هه‌تا هه‌تایه .

له پۆستیکی رابردوو به‌به‌لگه‌ی قورئانی روونمان کرده‌وه که قورئان ئاماژه‌ی تیاپه بۆ ئه‌وه‌ی ده‌کرێ که سێک له ئاگری جه‌هه‌نهم بێته‌ ده‌ره‌وه ئه‌گه‌ر خوا ویستی له‌سه‌ر بێ و ئه‌مه ئاماژه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی موسلمانێ گونا‌ه‌بار نه‌مر نابێ له جه‌هه‌نهم، وه به‌لێنماندا که له پۆستیکی سه‌ربه‌خۆدا باسی شەفاعەت بکه‌ین وه‌ک هۆکارێک بۆ ده‌رچوونی موسلمانانێکی گونا‌ه‌بار له جه‌هه‌نهم.

جا ئایا له رۆژی دوایدا شەفاعەت هه‌یه؟ ئایا پێغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر) و غه‌یری ئه‌ویش شەفاعەت ده‌که‌ن له‌و رۆژه‌دا و رێبا پێی ده‌درێ؟

موعته‌زیله‌ی سه‌رده‌م و به‌ناو قورئانیه‌کان و نه‌یارانی فه‌رمووده هه‌روه‌کو خه‌وارێج و موعته‌زیله‌ی کۆن ره‌تی ده‌که‌نه‌وه که شەفاعەت هه‌بێ و هه‌موو ئه‌و فه‌رموودانه‌ش به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه که باسی شەفاعەت ده‌کاو، نمونه‌ی ئه‌و ئایه‌تانه‌ ده‌که‌نه به‌لگه بۆ بۆچوونه‌که‌یان:

﴿وَأَنْقُضُوا يَوْمَئِذٍ نَفْسًا عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ [البقرة: 48]

[، واتا: خۆتان بپارێزن له‌رۆژێک که کهس هه‌یج سویدیک به‌که‌س ناگه‌یه‌نێ و هه‌یج تکایه‌کی بۆ گه‌یرا ناگرێ و هه‌ بarme‌ته‌ی لێ و هه‌رناگیرێ و هه‌ ئه‌مانه هه‌یج یارمه‌ته‌یی نا‌درێن .

هه‌روه‌ها فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةً

وَلَا شَفَاعَةً وَالْكَافِرُونَ﴾ [البقرة: 254] ، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هه‌یناوه له‌وماڵ و سامان و دارایی و (عیلم و زانست و تواناییه‌ی) که پیمان به‌خشیوون؛ به‌خشن، پێش ئه‌وه‌ی رۆژێک بێت که کپین و فرۆشتن و دۆستایه‌تی و تکاکاری تیا‌دانیه‌، (ئه‌و رۆژه) بێ باوه‌ران هه‌ر خۆیان له‌ پیزی سه‌ته‌مکاران‌دان .

ئەوان دەلین: له ئایهتی یه که مدها ره تی ده کاته وه هیچ نه فسیک شه فاعه تی لی وه ربگیریت و له هی دووه میاندا دووپاتی ده کاته وه که له روژی دوا پیدا شه فاعه تی کردن نیه.

به لی راسته ئەو ئایه تانه مان ههیه، به لام له هه مان کاتیشدا ئەو ئایه تانه ی خواره وه شمان ههیه:

﴿ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ﴾ [البقرة: 255]، واتا: کی یه ئەو که سهی (ده توانیت) تکا بکات له لای ئەو، به بی مؤله تی خوی .

﴿ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ﴾ [یونس: 3]، واتا: هیچ کهس نیه شه فاعه تخواز و تکا کار بیت، مه گهر دوا ی مؤله تی ئەو زاته نه نییت .

﴿ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴾ [مریم: 87]، واتا: ئەوانه خاوه نی تکا نین و کهس تکایان بو ناکات، مه گهر ئەو که سهی که له کاتی خویدا خوی میهره بان به لینی پیداو که تکا بکات بیان تکای بو بکریت .

﴿ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا * وَمَنْ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴾ [طه: 108 - 109]، واتا: لهو روژهدا هه موو خه لکی شوینی جارده ری کو کردنه وه ده که ون، هیچ سه ریچی و لاریه ک ناکریت، هه موو ده نگه کان له بهر پهروه دگاری میهره بان نزم و به هیواشی ده دوین، ته نها چپه و سرتیه کی کهم نه بیت هیچی تر نابیستیت * لهو روژهدا تکاو شه فاعه تی وه رناگریت و بی سووده، مه گهر له که سیک خوی میهره بان مؤله تی بدات و رازی بیت به وهی قسه ی بو بکریت و قسه ی لی وه ربگیریت .

﴿ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا * سُبْحَانَہُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿۲۶﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِہِ يَعْمَلُونَ * يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيہِمُ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ ﴾ [الانبیاء: 26 - 28]، واتا: بی پروایان وتیان: خوی به خشنده فریشته کانی کردوه به منال و کچی خوی !! نه خیر، ئەوانه منالی خوا نین، به لکو کو مہ له به نده یه کی ریژداری ئەون و، خوا خوی هه لی بژاردوون و، زوریش پاک و بیخه وشن * هه رگیژ ئەو فریشتانه قسه ی خویان پیشی قسه ی ئەو ناخن، واته: شتیکی نالین له گه ل فه رمایشتی خوادا دژیبو نه گونجیت و هه ر به پیی فه رمانی ئەو کار ئەکه ن * خوا به هه موو ئەحوال و ئەعمالیان ده زانی، چ ئەحوال و ئەعمالی پیشیان، چ ئەحوال و ئەعمالی پاشیان * خوا ده زانی به به روو دویان له دوا

رۆژییدا تەگەر بۆ کەسێک خوا خۆی خۆشوو و رازی بێ لێی و، خاوەن بڕواو موسلمان بێ، لە زۆر ترسی خواو گەورەیی، هەردەم دەلەرز و ناوێرن سەرپێچی لێ بکەن

﴿ وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مَن بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَى ﴾ [النجم: 26]، و اتا

: زۆر فریشتەش لە ئاسمانەکاندا هەن کە تەگەر پارانە وەیان ناکام و بێ سوو دە، مەگەر خوا مۆلەت بدات بۆ هەرکەسێک کە شایستەییە و رازی بێت کە تا بکات، یان تەگەر بۆ بکریت .

ئایا ئیوی بەناو نافورئانیەکان چاوتان بەو ئایەتە کە وتوو؟! ئەگەر چاوتان پێی نەگەوتوو ئەوا چیتر بانگەشە قورئانی بوون و شوینکەوتنی قورئان مەکەن، ئەگەر چاویشتان پێی کەوتوو ئەوا لە ئاست ئەو ئایەتە یا خۆتان لە خەت داوہ یا لێی تینگەشتوون یا تەئویل و تەحریری ماناکانی دەکەن، ئەوسا هەم دیسان بانگەشە شوینکەوتنی قورئان مەکەن.

لە هەموو ئایەتەکاندا ئیستسنا هەییە لەمەسەلە شەفاعەت، لە یەکەم و دوو میاندا خاوی گەورە دەفەرموئ کە کەس ناتوانێ لەو رۆژەدا شەفاعەت بکا مەگەر خوا ئیزنی لەسەر بێ، کەواتە مەفھومی پێچەوانە ئەو یە کە کەسانێک هەن خوا ئیزنیان پێی دەدا بۆ شەفاعەت کردن.

لە ئایەتی سێیەمدا دوو پاتی دەکاتەو کە کەس شەفاعەتی بە دەستەوہ نیە لەو رۆژەدا مەگەر عەھدو پەیمانیکێ هەبێ لەگەڵ خوا، کەواتە دوو بارە مەفھومی پێچەوانە ئەو یە کەسانێک عەھدو پەیمانی ئیمان و گوێراپەلێ خاویان هەبێ دەتوانن شەفاعەت بکەن، جا ئەگەر سەرورەو خۆشەویستمان محمد (درودی خاوی لەسەر) لەو رۆژەدا پەیمانی نەبێ کێ هەییەتی؟

لە ئایەتی چوارەمدا بەهەمان شیوہ شەفاعەت دەبەستیتەوہ بە ئیزنی خواو بەوہی خوا رازی بێ کە قسە بکا .

لە ئایەتی پینجەم و شەشەم باسی شەفاعەتی فریشتەکان دەکا کە تەنھا بۆ ئەو کەسانە شەفاعەت دەکەن خوا پێی رازیو تەنھا ئەوانە شەفاعەت دەکەن کە خوا ئیزنیان پێدەدا .

کەواتە ئەو ئایەتە دەیسەلمینی شەفاعەت بوونی هەییە لە رۆژی دوایدا بەلام مەرجدارە بە ئیزنی خواو بەو کەسە خاوی رازیە شەفاعەتی بۆ بکرێ .

بەلام ئیسیپاتکردنی شەفاعەت لە رۆژی دوايیدا مانای ئەوە نیە مرۆفی موسلمان لێی پال بکەوئ
و کار نەکاو بەتەمای شەفاعەت بی که بچیتە بەهەشت، بەلکو دەبی خۆی هەول بداو کاری چاک بکا
تا پاداشتی ئەو رۆژه بە دەست بهینی.

